

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Allocutiones Sacræ, Svper Evangelia Dominicarvm totius anni

Jahoda, Johann

Pragæ, [ca. 1659]

Dominica IV. Adventûs. Cunæ & fasciæ Salvatori nascituro præparantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51496](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51496)

DOMINICA IV. ADVENTVS.

Cunæ & fasciæ Salvatori nascituro præparantur.

Videbit omnis caro salutare Dei. Luc: 3.

- V**erissime divinus dixit Sapiens: *Spes, qua differtur, affligit animam. Si enim desideranti inuisa est quævis mora, quid longa expectatio? Cum expectatio longior est, consenescit animus, & debilitatur mens, & nihil aequè amarum, ac diu pendere, inquit Seneca. Consenescere hæctenus nimium quantum poterant veterum Limbicularum animi, & non debilitari solum, sed omninò frangi leves sine corpore mentes, quingentis jam pene seculis promissum Messiam expectantium, & usque & usque necquicquam clamantium: *rorate coeli desuper, & nubes pluant Iustum; aperiat terra, & germinet Salvatorem.* Itane tardi in adimplendis promissis sunt superi? itane difficulter, quam semel obligarunt fidem, exolvunt? Itane qui alijs præcipiunt: *si quid voravisti, ne moreris reddere, ipsi pacta sua tam diu morantur? Usquequo Domine oblivisceris me in finem?* clamat David, quasi diceret, ut incognitus quidam explicat: *usquequo Domine oblivisceris humanam naturam, mittere dicens Filium tuum, qui est finis legis & Prophetarum, qui est facies Dei? Respice igitur, & exaudi me Domine. Respice oculis illius expectatissima faciei tue.* Sed expecta, reexpecta ô bone David. Vel ideo Deus Filium hæctenus mittere tardavit (cum Seraphico Doctore loquor) ut promissum beneficium tantò avidius expectaretur, expectatum differretur, dilatatum amplius desideraretur, diu desideratum ferventiùs amaretur, gratiosius susciperetur, atque sollicitius servaretur. Est & Mater Ecclesia diebus istis tota in expectatione, tota in desiderijs, & affectibus, tota in ô! ô! ô! Clamat per integram hebdomadem, quotidieque duplicat: ô Sapiaentia! ô Adonai! ô radix Jesse! ô clavis David! ô Oriens! ô Rex gentium! ô Emmanuel veni, veni! Nec otiosa hæc videri debent desideria; nam licet Christus jam ab hinc mille sexcentis quinquaginta & octo annis venerit; tamen gratiosissimi illius adventus annua re-presentatio, non minori aviditate, quàm si primùm faturus esset, expectanda est. *Semper enim novum* (ait Bernardus) *quod semper innovat mentes; nec unquam vetus, quod fructificare non cessat, quod in perpetuum non marcescit.* Unde acriter invehitur in eum, qui *indevotus, ingratus, irreligiosus, anniversarium Christi Domini natalem tanquam minimè novum non desiderat.* Olim, inquit, coepit audiri verbum hoc, *ô nemo Sanctorum aliquando fastidivit. Tu verò solus ineptè fastidiosus, qui nauseas ad ea mysteria, quæ ab omnibus Sanctis avidissime appetuntur; hanc natalitiam celebritatem non appetis, non desideras, neq; toto, ut par est, animi affectu præ-**
- Bona vent. in breviloq: p. 4.*
- Berna. ser. in Vigil: Nat. Dom.*
- stola-*

stolaris? Rem profecto, si qua uspiam esse potest, indignissimam. Ne ergo censuram tanti Doctoris incurramus, affectus nostros, quantum possumus, erga tantum mysterium accendamus. Ego illud modò docebo, quænam à nobis excipiendo Salvatore sint præmittenda.

Ingeniosa in cultum D. Virginis Hispania speciale octo ante Nativitatem Domini diebus festum celebrat, sub titulo EXPECTATIONIS MARIÆ, quâ horam illam felicissimam partûs sui incredibili desiderio expectabat, seseque ad illum quàm ferventissimè disponebat. "Quis enim credat (ait

Escobar in
Maria
Expect:
"Recentior Hispanus) eo tempore, quo
"mensis ferè nonus à sacro ageretur,
"conceptu, otiosam fuisse Virginem,
"nullamque, vel exiguam habuisse rationem hebdomadam ac dierum, imò
"horarum, quas gravidæ mulieres ad sumum usque partum diligenter observant? En igitur tibi alteram Sapientem Sunamitidem, quæ summo Propheta, aut potius Prophetarum Domino mensam, candelabrum, lectulumque studiosè paravit. En sollicitam, ac officiosam planè Martham, quæ cum in maxima tanti partûs, novique hospitis expectatione foret, non potuit fascias, lintea, & id genus alia, quæ instanti puerperio deservirent, non suis conficere manibus, & ob singularem Filij reverentiam apparare, ingenioso semper amore, sollicito erga filios affectu materno. Christum non dubito, universi parturitis, Christo pragnantes estis, Christi Matrem agere vultis; nam illo ipso fatente: *quicumque fecerit voluntatem Patris, qui in cælis est, hic ejus*

Mat. 12. 10.

Mater est: Agite igitur, quæ Matrum sunt officia, & nascituro divinissimo Infanti

Primò omnium adornate cunas, sive lectulum. Apud Lacoenas puerorum cunabula erant clypei, qualia & Hercules cum Iphiclo Alcmenæ filij habuère, teste Theocrito:

Lavit ubi genitrix, & lacte implevit Theocr:
utrumq; Idyll: 4.

Arato imposuit clypeo - -
quo etiam allusisse videtur Claudianus accinens Honorio:

Reptasti per scuta puer - -

Sed non hæc puero Bethlemitico conveniunt, qui non ad bella, sed ad pacem; non ad sumenda, sed ad constanda arma nascitur; nam ut vaticinatur Propheta, vocabitur nomen ejus *Princeps pacis*, in cujus diebus homines *constabunt gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces: non levabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur ultra ad prælium.*

Isai. 2. 4.

Aspera tunc positis mitescent secula Virg: l. 1.
bellis *Æncid.*

Claudentur belli portæ - -
poteritque falcibus inseribi illud Martialis:

Pax me certa Ducis placidos constavit in usus, Martial. l.
Agricole nunc sum: militis ante fui. 14. epig. 34.

Et verò si *historias veterum revolvamus*, inquit Hieronymus, *invenimus usq; ad vigesimum octavum annum Augusti Cæsaris, cujus quadragesimo primo natus est Christus in Indea, in toto orbe terrarum fuisse discordiam, & singulas nationes con-*

Hier. in c.
2. Isai.

tra vicinas gentes arfisse studio praliandi, ita ut caderent, & caderentur. Orto autem Domino Salvatore, quando sub Præsede Syria Cyrino prima est in orbe terrarum facta descriptio, & Evangelica doctrina Pax Romani Imperij preparata, tunc omnia bella cessaverunt, & nequam per oppida & vicos ad pralia, sed ad agrorum cultus exercebantur. Malè

tur. Verùm qui non argentei solùm, at planè aurei seculi Pater futurus prædicatur, in ipsum omnino aurum dignus est, qui includatur. Passim Interpretes per aurum intelligunt charitatem. Nam sicut illud inter metalla, ita hæc inter virtutes primatum tenet; sicut illud omnia vincit, ita & charitas; sicut illud in igne, ita hæc in adversis magis elucescit, ac proinde nõ aliud intellexit & Joannes, quàm charitatem, cùm Episcopo Laodicæ scripsit: *sondeo tibi à me emere aurum ignitum.* Aurum istud non in corde terræ, sed in corde hominis crescit; unde cor totum aureum habere dicendus est, quisquis charitate plenum habet. Huc huc itaque Puer de Bethleem (sic eum cum Seraphico Francisco appellare liceat) huc, inquam, optimè reclinabitur. Si enim Cæli *gemma*, & *margaritum*, si unio & lapis pretiosus, si rubinus, si carbunculus est, quò decentius includi poterit, quàm in aureum corculum? Sic inclusus est in corde B. Margaritæ à Castillo, quæ amore pueri Jesu ita ignescebat, ut totos etiam dies coram præsepio in ejus contemplatione deliciaretur. Cùm defunctæ intestina extraherentur, ut corpus ob devotionem fidelium aromatum beneficio incorruptum servari posset, res mira! in corde extracto tres gemæ reperiæ sunt, quarum prima pulcherrimam feminam referebat; & Virginis puerperæ figuram esse omnes subsignarunt: secunda speciosum Infantulum, quem oves circumdabant, repræsentabat, & hic erat Virginis filius *speciosus formæ præ filijs hominum*: tertia honestum &

V. Alcazar
in Apoc. c.
1. pag. 223.

Apoc. 3. 18.

Anton. de
la Penna in
ejus vita.

Plutarch⁹

proinde illum super clypeum locaremus, siquidem non venit homines perdere, sed salvare; & in quo, ut ait hodie Joannes, *videbit omnis caro salutare Dei.* Quasi diceret: non videbit sanguinarium aliquem Julium Cæsarem, qui prædicare solebat; undeciescentum & nonaginta millia hominum, præter eos qui civilibus bellis perijissent, suo ductu & auspicijs cæsa: non videbit cruentum Pompejum, qui spatio triginta annorum vigehes semelcentena octoginta tria millia: non Alexandrum, qui uno contra Darium commisso prælio nonaginta millia Persarum: non Annibalem, qui Romanorum ad Cannas 40. millia ferro delevit; sed videbit Salvatorem, videbit plusquam Josephum Ægyptium, plusquam Moysen, plusquam Othonielem, Gedeonem, Samsonem: hi enim à servitute tantùm temporali suos liberarunt; ille autem *salvum faciet populum suum a peccatis eorum.* Melius idcirco argenteas, quàm ferreas illi cunas convenire judicarem, quales Godefrius tertius Brabantia Dux habuisse fertur, quæ infantem sub tempus prælij in cunis argenteis ex arbore suspensum, referunt historiæ, ut ejus cõspectu præliantium militum animi succenderen-

tur. Verùm qui non argentei solùm, at planè aurei seculi Pater futurus prædicatur, in ipsum omnino aurum dignus est, qui includatur. Passim Interpretes per aurum intelligunt charitatem. Nam sicut illud inter metalla, ita hæc inter virtutes primatum tenet; sicut illud omnia vincit, ita & charitas; sicut illud in igne, ita hæc in adversis magis elucescit, ac proinde nõ aliud intellexit & Joannes, quàm charitatem, cùm Episcopo Laodicæ scripsit: *sondeo tibi à me emere aurum ignitum.* Aurum istud non in corde terræ, sed in corde hominis crescit; unde cor totum aureum habere dicendus est, quisquis charitate plenum habet. Huc huc itaque Puer de Bethleem (sic eum cum Seraphico Francisco appellare liceat) huc, inquam, optimè reclinabitur. Si enim Cæli *gemma*, & *margaritum*, si unio & lapis pretiosus, si rubinus, si carbunculus est, quò decentius includi poterit, quàm in aureum corculum? Sic inclusus est in corde B. Margaritæ à Castillo, quæ amore pueri Jesu ita ignescebat, ut totos etiam dies coram præsepio in ejus contemplatione deliciaretur. Cùm defunctæ intestina extraherentur, ut corpus ob devotionem fidelium aromatum beneficio incorruptum servari posset, res mira! in corde extracto tres gemæ reperiæ sunt, quarum prima pulcherrimam feminam referebat; & Virginis puerperæ figuram esse omnes subsignarunt: secunda speciosum Infantulum, quem oves circumdabant, repræsentabat, & hic erat Virginis filius *speciosus formæ præ filijs hominum*: tertia honestum &

Matth. 1.

venerabilem virum continebat, & pone illum columbam candidam; atque Sanctissimum Josephum notabat, qui in Virginis sponsum columbæ signo electus est. Hinc illæ viventis etiamnum Margaritæ voces identidem audiri solita: *ô si sciretis vos, quod ego in*

Surius in corde meo gesto & retineo! Quid dicam
vita S. Ign.

de S. Ignatio Antiochenæ Ecclesiæ Antistite, qui in qualibet cordis particula divinum istum thesaurum reposuerat? Nam post mortem corde ejus in minimas partes conciso, unicuique Nomen Jesu impressum cernebatur. Est, est Jesu amans cor suavissimum ejusdem, lectulus, in quo libentissimè cubat, facillimè obdormiscit, ut passim testantur imagines, quæ Jesulum in corde dormientem representant, cum inscriptione; *ego dormio & cor meum vigilat.*

Apud Drexel. de Christo nasc. p. 1. c. 6. S. 1.

Dio Cass. in Trajano.

Ioël. 2. 13.

Sed jam parato lectulo fascias quoque præparemus necesse est. Opinatur nonnemo panniculos, quibus infantem Jesum B. Virgo involvit, è virginis velamentis confectos esse. Num ergo & nos vestes proprias interulasq; in fascias discindemus? Trajanus quidem Imperator, post Decebalum Dacorum Regem prælio victum, cum sauciatis militibus ligamina deessent, suam ipsius vestem in lacinias conscissam inter eos partitus est vulneribus obligandis. At qui jam pridem monuit: *scindite corda vestra, & non vestimenta vestra*, lacinijis hujusmodi se minimè delectari ostendit. Devotæ animæ affectus carissima ei ligamina sunt. In hos totum nostrum pectus discindamus, & repetamus sæpius cum Sponsa,

O quis mihi det te fratrem meum fugentem ubera Matris meæ, ut inveniam te, & deosculer te, & jam me nemo despiciat. Apprehendam te, & ducam in cubile cordis mei, & dabo tibi poculum ex vino condito, & mustum malorum granatorum meorum. Repetamus cum melleo Bernardo:

Desidero te millies

Mi Iesu quando venies?

Quando me letum facies?

Me de te quando saties?

Talibus desiderijis & affectibus summè illum ligavit S. Antonius de Padua, qui supra modum erga Infantiam Salvatoris affectus erat, unde cum alicubi peregrinus in cubiculo sine arbitris ageret, hospes domûs, cubiculum fortè transiens, miram intus advertit claritatem, observansque curiosius per rimam quid ageretur, vidit pulcherrimum Infantem super librum Sancti, quem ille brachijs stringens suavissimè amplexabatur, diuq; contemplans avelli ab eo non poterat. Nimirum difficulter rumpuntur vincula, quæ divina nexuit charitas; nam *fortis est ut mors Iesu dilectio*. Sic quoque divinum hunc Infantem captivavit B. Stanislaus Kostka, dum Viennæ Austriæ è gravi morbo decumbens inter ferventissima ejus potiundi desideria ex ipsis B. Virginis manibus velut alter Simeon in suas ulnas suscepit. Sic P. Alphonfus Barzana Societatis Iesv. cui familiare fuit nunquam quieti nocturnæ sese tradere, quin ad lecti caput statuam pueri Jesuli quasi secum dormituri statueret. Extremo morbo, cum nocte aliqua nescio quo-

*Surius in e-
jus vita 13.
Junij.*

*Sachin. in
ejus vita.*

*Philip. A-
legambe in
biblioth.
script. Soc:
Iesv.*

quo-

quomodo ejus oblitus Infirmorum custodem inclamasset, suum sibi dilectum porrigeret, ipsemet se sicit coram aegro Infans, dicens: *ne fatigare; en hic ego tecum sum.* Quàm nos felices & beatos reputaremus, si vel ad unum momentum simili ejus præsentia frui, si vel uno amplexu stringere, si vel unum osculum & svavium roseo illi multumque amabili vultui imprimere possemus! At heu! quem toties realiter præsentem habemus, non agnoscimus. Quoties ille in sumptione SS. Eucharistiæ, si non visibiliter (ut S. P. N. Ignatio, alijsque multis) realiter tamen ac personaliter, non in ulnas tantum nostras, sed ipsa intima viscera descendit! Et tamen quo affectu, quo devotionis sensu, quo gustu suscipitur! Ah! sæpe nullo, sæpe tam aride ac frigidè, qualiter nec vilissima persona. Vidi ipse subinde, & ingemui, ad sacram synaxim accedentes oculis huc illuc evagari, cum vicinis confabulari, & in risum non sanctum, sed sacrilegum resolvi: à communione verò statim sese ex templo proripe-

re, cum obiter aliquid ex libello obfibilassent. Hoc hoc est bonum Jesulum in nivibus & frigore relinquere; quem admodum Religiosus aliquis Cisterciensis in Brabantia observavit. Videbat is Christum elegantissimi pueri specie in nivibus sedentem ac præ algore multum trementem ac plorantem; qui causam tanti fletus rogatus, respondit: *heu me! heu me! quare non flerem? quare non ejularem? Ecce vides, quod egens in frigore sedeo, & non est qui calefaciat me.* O immites Christi Novercas! quomodo enim matres appellem, qui se tam barbaros erga divinissimum Infantem exhibent? Salomon veram Matrem ab adulterina ex eo solo discrevit, quòd illius viscera commota sint super Infantem qui dissecari debuit; hujus autem minimè. Certè cujus viscera super nascituro dulcissimo puero non commoventur, hunc omni saxo ac sipylo duriorum esse oportet: hic non tantum non illius Mater, sed tyrannus, sed alter Herodes est.

*Cantiprat.
l. 2. apum.
c. 1.*

3. Reg. 3. 26.

DOMI-